

**Lapin yliopiston Kasvatustieteiden tiedekunnan kirjallisten
töiden ulkoasun ja lähteiden merkitsemisen ohjeet**

1.9.2025

Sisällys

1. Johdanto	5
2. Tekstin asetukset ja marginaalit.....	4
3. Kirjallisen työn rakenne	5
3.1 Kansilehti.....	5
3.2 Sisällysluettelo	6
3.3 Tiivistelmä	7
3.4 Taulukot, kuvat ja liitteet	8
3.5 Lukujen otsikointi.....	8
4. Tekstikappaleet ja lauserakenteet	10
4.1 Lainaukset ja sitaatit	10
4.2 Merkkien käyttö ja lyhenteet.....	11
5. Lähteiden merkitseminen	12
5.1 Miten lähdeaineiston tekstiä käytetään?	12
5.2 Lähteiden valinta ja merkintä	13
5.3 Lähdeviitteet tekstissä	14
5.4 Lyhenteiden käyttö lähdeviittauksessa.....	16
6. Lähdeluettelo	18

1. Johdanto

Tämä ohje on tehty käytettäväksi Lapin yliopiston Kasvatustieteiden tiedekunnan opintojen kirjallisissa töissä kuten esseissä, luento- ja oppimispäiväkirjoissa, kandidaatin tutkielmassa ja pro gradu -tutkielmassa (huom. lehtijulkaisuihin kirjoitettavista artikkeleista on omat ohjeensa).

Opinnäytteissä ja kirjallisissa töissä käytetään tieteellisiä lähteitä. Lähteiden kriittinen tarkastelu on tärkeää. Siinä tulee huomioida kirjoittajan taustaorganisaatio, julkaisukanavan tieteellinen taso ja erityisesti se, että lähde on tieteellisesti vertaisarvioitu.

Opiskelija on vastuussa oman tekstinsä oikeellisuudesta. Tekoälyä voidaan käyttää opintasuorituksissa ja opinnäytteissä, mihin tiedekuntamme on tehnyt omat ohjeensa täsmentäen Lapin yliopiston ohjeita.

Lapin yliopiston verkkosivuilla on saatavilla tutkielmalle ja esseille word-muotoisia käyttöpohjia ohjeineen. Mallipohjat löytyvät osoitteesta <https://ulapland.fi/opiskelijalle/opintojen-suorittaminen/tutkielmat/>.

2. Tekstin asetukset ja marginaalit

- Teksti kirjoitetaan rivivälillä 1,5
- Jokaisen reunan marginaali on 25 mm
- Vasen reuna tasataan ja teksti tavutetaan
- Tekstin kirjasin on Times New Roman tai Calibri, ja fonttikoko 12
- Kappaleet erotetaan toisistaan tyhjällä rivillä.

Sivunumerointi

Sivunumerot sijoitetaan ylös keskelle sivua ja numerointi alkaa ensimmäiseltä varsinaiselta tekstisivulta. Sivunumeroa ei merkitä näkyviin sisällysluetteloon eikä johdantoluvun ensimmäiselle sivulle. Näiden jälkeen numerot näkyvät johdantoluvun toiselta sivulta lähtien lähdeluettelon loppuun asti. Sivunumeroita ei merkitä liitteisiin.

Löydät ohjeet sivunumeroiden lisäämiseen esimerkiksi täältä:

[Word sivunumerointi - Näin saat sivunumeroinnin alkamaan sivulta 3 \(Step By Step\).](#)

3. Kirjallisen työn rakenne

- Kansilehti (omalla sivullaan; aloittaa sivunumeroinnin, mutta sivunumeroa ei merkitä)
- Tiivistelmä (esim. pro gradu -tutkielmassa, omalla sivullaan; sivunumeroa ei merkitä)
- Sisällys(luettelo) (omalla sivullaan; sivunumeroa ei merkitä)
- Johdanto (yleensä ensimmäinen numeroitu luku; sivunumerointi merkitään Johdanto-luvun toisesta sivusta alkaen)
- Pääluvut ja alaluvut tekstikappaleineen (numeroidaan ja nimetään)
- Johtopäätökset- ja Pohdinta-luvut (yleensä numeroidaan)
- Lähteet (ei luvun numerointia, alkaa omalta sivultaan; sivunumerot merkitään)
- Liitteet - numeroidaan ja nimetään aiheen mukaan (ei luvun numerointia eikä sivunumeroita merkitä).

3.1 Kansilehti

Kirjallisen työn kansilehti kertoo kaikki tuotokseen liittyvät olennaiset tiedot. Tiedot sijoitetaan ensimmäisen sivun oikeaan alareunaan, johon tiedot laitetaan allekkain.

Kirjallisen työn nimi tai otsikko sijoitetaan keskelle ensimmäistä sivua. Oikeaan alareunaan merkittävät tiedot:

- Opintojakson koodi ja nimi

- Oma nimi
- Opiskelijanumero/Sähköposti
- Tiedekunta ja pääaine
- Suoritusajankohta (esim. syksy 2025).
- Pro gradu -tutkielman osalta on oma ohjeistus (<https://ulapland.fi/opiskelijalle/opintojen-suorittaminen/tutkielmat/>).

Merkitse tutkielman kansilehdelle tekijätiedot allekkain seuraavasti:

Tekijän nimi

Työn nimi

Pro gradu -tutkielma

Oppiaine ja/tai koulutusohjelma

Lukukausi ja vuosi (esim. Kevät 2026)

3.2 Sisällysluettelo

Esseeseen ja tutkielmiin tai yleensä laajaan kirjalliseen työhön (yli 5 sivua) tehdään sisällysluettelo. Sisällysluettelo tulee kansilehden jälkeen, ja siinä tulee näkyä sisältötekstin sivunumerot. Löydät ohjeita sisällysluettelon laatimiseen Word-tekstinkäsittelyohjelmassa esimerkiksi täältä [Word 2010 - Sisällysluettelon tekeminen \(youtube.com\)](#).

3.3 Tiivistelmä

Tiivistelmä sivun tarkoituksena on esittää tutkielman tekijästä ja tehdystä tutkimuksesta sen pääasialliset tiedot lukijalle. Tiivistelmän voi tehdä jo kandidaatin tutkielmaan, pro gradu - tutkielmassa se on pakollinen. Tiivistelmä sivu sijoitetaan kansilehti- ja sisällysluettelosivujen väliin. Tiivistelmän rakenne on seuraavanlainen:

1. Työn nimi

2. Tekijä(t)

3. Koulutusohjelma/opetuskokonaisuus/oppiaine

4. Työn laji (pro gradu-, laudatur-, lisensiaatintyö, kirjallinen työ)

5. Sivumäärä, liitteiden lukumäärä

6. Vuosi, jolloin työ on jätetty yliopistolle

7. Tiivistelmä:

- on lyhyt ja selkeä kuvaus opinnäytteen sisällöstä (enintään 250 sanaa)

- sisältää kaikki tutkimuksen johtopäätökset ja uuden tiedon

- esittää tutkimuksen tarkoituksen, menetelmät, tulokset ja päätelmät

- jäsentyy samoin kuin opinnäytetyö, josta se laaditaan

- mahtuu yhdelle A4-sivulle.

8. Avainsanat, asiasanat

- opinnäytteen tekijä antaa työtään kuvaavat asiasanat (3-6 kpl, esim. tutkimuksen aiheet ja teemat, tutkimusmenetelmät, johtopäätökset, tulokset, aihekokonaisuus ja tieteenala, johon tutkielma sijoittuu)

- suositellaan käytettäväksi yleistä suomalaista asiasanastoa [YSA - Yleinen suomalainen asiasanasto – Finto](#).

9. Tiivistelmän lopussa tutkielman tekijän vakuutuksena

- Tutkielma ei sisällä muita kuin tekijän/tekijöiden omia henkilötietoja.

LUC-kirjaston ohje pro gradu -tutkielman tiivistelmään löytyy:

<https://libguides.luc.fi/c.php?g=668397&p=4863437>

3.4 Taulukot, kuvat ja liitteet

Taulukoiden ja kuvien tulee olla harkittuja ja selkeitä. Taulukot ja kuvat numeroidaan (esim. TAULUKKO 2., KUVIO 1.) ja nimetään. Taulukon nimi sijoitetaan taulukon yläpuolelle ja kuvion nimi kuvion alapuolelle. Loppupistettä nimen jälkeen ei käytetä. Mukaan liitetyistä taulukoista ja kuvioista on oltava sisällölliset viittaukset myös itse tekstin yhteydessä (esim. "ks. taulukko 2", "Taulukossa 2 on esitetty...").

3.5 Lukujen otsikointi

Kirjallisen työn sisällysluettelo ja sisältölujuja muotoiltaessa tulee huomioida, että jos pääluvun alle tulee alaluku, yksittäinen alaluku ei ole riittävä: luku jakaantuu vähintään kahteen alalukuun. Pääluvut alkavat opinnäytteissä uudelta sivulta, kuten tässä dokumentissa on tehty.

Pää- ja väliotsikot rajataan noin viiteen sanaan. Niiden on hyvä olla ytimekkäitä ja informatiivisia. Otsikoiden tulee mielellään kuvata luvun sisältöä tarkemmin kuin esimerkiksi vain sanalla ”Tulokset”. Pääotsikot erotetaan edeltävästä tekstistä neljällä enter-painalluksella. Näin edeltävän tekstin ja pääotsikon väliin jää kolme tyhjää riviä. Pääotsikon jälkeinen teksti tai alaotsikko erotetaan otsikosta kolmella enter-painalluksella, jolloin väliin jää kaksi tyhjää riviä.

Pääluvun tekstin jälkeen tuleva alaotsikko erotetaan kahdella enter-painalluksella. Väliin jää siis yksi tyhjä rivi. Alaotsikon jälkeinen teksti erotetaan otsikosta kahdella enter-painalluksella, jolloin väliin jää yksi tyhjä rivi. Toinen ja myös kaikki muut alaotsikot erotetaan samalla tavalla. Tekstiä kirjoitettaessa (Word) kannattaa otsikot määrittää Aloitus-välilehden valikosta (Normaali, Otsikko 1, Otsikko 2 jne.), jolloin sisällysluettelon luominen sivunumeroineen (Viittaukset-välilehti) on vaivatonta.

Suosittellemme käyttämään Wordin otsikointi-toimintoa ja muotoilemaan ulkoasua mieleiseksi, jolloin myös sisällysluettelo voidaan muodostaa automaattisesti. Sisältölukujen pääotsikot voidaan erottaa pari numeroa suuremmalla fontilla ja/tai lihavoinnilla, jolloin otsikot erottuvat selkeästi muusta tekstistä. Alaotsikot voidaan lihavoida, mutta kirjoittaa samalla fonttikoolla kuin sisältökappaleiden tekstit.

4. Tekstikappaleet ja lauserakenteet

Pääotsikon ja alaotsikon välillä ei tarvitse olla tekstiä. Kussakin pää- ja alaluvussa tulee olla ainakin kaksi tekstikappaletta (yksi kappale ei ole riittävä), toisin kuin tässä dokumentissa on tilansäästön vuoksi tehty. Jokaisessa tekstikappaleessa tulee olla ainakin kaksi virkettä (yksi virke ei ole riittävä). Kappaleet erotetaan toisistaan yhdellä tyhjällä rivillä (kahdella enter-painalluksella).

4.1 Lainaukset ja sitaatit

Oikeaoppiset lähteiden viittauskäytännöt kuuluvat tieteelliseen kirjoittamiseen. Niillä kunnioitetaan muiden tekemää työtä ja erotellaan omat ansiot lähteistä. Opeteltu käytäntö helpottaa omaa kirjoitustyötä.

Suoria lainauksia tulee käyttää harkiten. Suorat lähdelainaukset kirjoitetaan sellaisena kuin ne ovat alkuperäisessä tekstissä, ja ne erotetaan muusta tekstistä ”... ”-merkeillä. Suomeksi sitaattimerkit ovat siis samoin päin. Suoran lainauksen sisällä oleva toinen lainaus erotetaan ’... ’-merkeillä. Tutkimuksesta valitut aineisto-otteet merkitään joko ainoastaan kursivoimalla tai kursivoimalla ja sientämällä tekstikappaletta. On muistettava, että lainauksen edessä on oltava johdantovirke, joka yhdistää lainatun tekstin ja oman tekstin. Suorien sitaattien lähdemerkinnässä on oltava sivunumerot.

4.2 Merkkien käyttö ja lyhenteet

Pistettä ei laiteta asiasanojen tai otsikoiden jälkeen. Heitto- /puolilainausmerkkiä (') käytetään osoittamassa sanan tai ilmaisun merkitystä. On huomioitava, ettei merkkiä käytetä kuin tässä tapauksessa ja silloin, kun lainaus on sitaatin sisällä. Vinoviivan käyttö ei ole suositeltavaa tieteellistä tekstiä kirjoitettaessa. Kahden lukuarvon välissä käytetään ajatusviivaa eli pitkää viivaa (–), esimerkiksi vuosilukujen 1899–2012 välillä.

Tekstissä ei käytetä lyhenteitä, vaan sanat kirjoitetaan kokonaisina. Lyhenteitä käytetään sulkeiden sisällä.

5. Lähteiden merkitseminen

Lähdemerkinnot ja viittauskäytännöt ovat merkittävä osa tieteellistä kirjallista työtä. Kirjoitettavan työn tarkoituksesta riippuu se, missä määrin tekstissä tulee olla lähdelainauksia ja missä määrin kirjoittajan tulee esittää omia näkemyksiään, perustelujaan ja pohdintojaan. Viittausten ja lähteiden avulla ilmaistaan lukijalle ne tekstin kohdat, joissa kirjoittaja on lainannut jotakin tiettyä lähdeä, esimerkiksi tutkimusta, asiantuntijan lausuntoa tai tilastollista tietoa.

5.1 Miten lähdeaineiston tekstiä käytetään?

Lähdeaineistoa kuvaillaan usein tiivistyksen ja parafrasoin avulla. Tällöin selostetaan eli referoidaan aineistoa. Suora lainaus voi myös joskus tulla kyseeseen. Tiivistys selostaa tekstijakson perusidean tiivistetysti omin sanoin. Tiivistettäessä luetun kappaleen sisältö pakataan muutamaanki virkkeeseen, sivun tai kokonaisen luvun sisältö voidaan tiivistää kappaleeksi. Kysymys on siis olennaisen tiivistämisestä eli lähdetekstistä kannattaa etsiä johtoajatusta ja perusideaa.

Parafraasissa ilmaistaan tekstin ajatus omin sanoin, mutta siinä ei lyhennetä alkuperäistä tekstiä, vaan yleensä noudatetaan alkuperäisen tekstin järjestystä ja laajuutta. Parafraasi myös selostaa tekstiä, mutta se on yksityiskohtaisempi kuin tiivistys. Parafraasia voi käyttää esimerkiksi silloin, kun haluaa kirjoittamalla omin sanoin selvittää itselleen, että on ymmärtänyt jonkin tekstijakson sanoman oikein. Muutaman sanan muuttaminen alkuperäisestä tekstistä ei ole parafrasi.

Suora lainaus eli sitaatti on alkuperäisen tekstin muodossa. Se on työstämätöntä lähdeaineistoa. Suoria lainauksia ei yleisesti ottaen kannata käyttää paljon. Suorat lainaukset merkitään aina tekstin sisällä lainausmerkkien sisään ja myös lähdeoteoksen sivunumerot merkitään näkyviin. Mikäli suora lainaus on pidempi tekstijakso, se voidaan erottaa tekstistä erillisenä kappaleena sisennettynä.

Plagiointi tarkoittaa tieteellistä varkautta. Useimmiten kysymys on siitä, että huolimattomuuttaan käyttää toisen tekijän tai kirjoittajan ideoita, tutkimustuloksia tai sanamuotoja ikään kuin ominaan. Plagioidussa tekstissä lähdeviitteet puuttuvat tai tekstiä on kopioitu esimerkiksi sähköisestä materiaalista suoraan omaan kirjoitukseen. Kirjalliset työt käyvät läpi plagioinnin tarkastuksen, jonka jälkeen erheet voidaan korjata. Käytössä oleva Turnitin plagiaatintarkastus ilmoittaa prosenttein havaitsemansa päällekkäisyyden, mihin voi olla monta luonnollista selitystä. Vaikka prosenttimäärä olisi alhainen (esim. alle viisi), on silti tarkastettava, mistä Turnitinin ”hälytys” johtuu ja keskusteltava muutoksista ohjaajan kanssa ([Turnitin Opiskelijan Moodle-ohje.docx - Google Docs](#)).

5.2 Lähteiden valinta ja merkintä

Lähteiden valinnassa ja tulkinassa tulee olla kriittinen. Lähteitä tulee arvioida sen perusteella, onko lähteen kirjoittaja arvovaltainen ja tunnettu, onko lähde uskottava ja onko lähdemateriaali tuotettu tieteellisiä kriteerejä noudattaen. Tieteellisessä tekstissä käytetään sekä uusinta tieteellistä tutkimustietoa että alkuperäisteoksia tutkimusaiheesta. Valittaessa lähteitä tulee välttää toissijaisia (toisen käden) lähteitä, joissa on referoitu alkuperäisiä julkaisuja tai tutkimuksen tietoja. Jos alkuperäistä lähdettä ei ole saatavilla ja on välttämätöntä käyttää toissijaista lähdemateriaalia, lähdeluetteloon merkitään referoijan lähdetiedot käyttämästään teoksesta.

Kasvatustieteiden tiedekunnassa käytetään APA7:n mukaista (American Psychological Association, 7th edition) viitteiden merkintää, joka kannattaa opetella opintojen varhaisessa

vaiheessa. Viitteiden perusteella nähdään, mikä osa kirjallisesta työstä on tekijän omaa tekstiä ja mikä toisten tutkijoiden tuottamaa. Lähde ei kuitenkaan tarvitse merkitä silloin, kun lähteenä käytetään jotakin yleisessä tiedossa olevaa tai yleistietoon perustuvaa asiaa.

Kirjallisuudesta lainatut viitteet merkitään tekstin sisälle lainatun kohdan yhteyteen. Lähteet merkitään tekstin sisään viittauksilla ja lisäksi lähdeluetteloon. Tekstin viittauksen ja lähdeluettelon merkinnän tulee vastata toisiaan, jotta lukija voi tarkistaa viitteen avulla lähdeluettelosta lähteen tarkemmat tiedot. Lähdeluetteloon merkitään ainoastaan kirjoittajan omassa työssään käyttämät lähteet.

5.3 Lähdeviitteet tekstissä

Tekstiviitteissä käytetään nimi–vuosi -järjestelmää. Viite sisältää kirjoittajan sukunimen, tekstin ilmestymisvuoden ja tarvittaessa sivunumeron. Jos kirjoittajia on useita, ilmoitetaan viitteessä kaikkien kirjoittajien nimet, kun lähteeseen viitataan ensimmäisen kerran (kuitenkin vain, jos kirjoittajia on alle kuusi).

- Kolmen tai useamman kirjoittajan teokseen viitattaessa mainitaan vain ensimmäinen kirjoittaja ja ym. (Filander ym., 2019). Jos kirjoittajia on kaksi, mainitaan molemmat aina: (Korhonen & Komulainen, 2019).

- Kun viite liittyy koko kappaleeseen, kappaleen voi aloittaa viitteellä, esimerkiksi:

Sosiologi Pierre Bourdieun (1984) mukaan kentän luonteeseen kuuluu se, että ihmiset tunnistavat sen kentäksi. Tämä koskee sekä kentällä olevia että sen ulkopuolisia toimijoita. Bourdieu on luonut kenttäteorian tutkimuksessaan makuarvojen yhteiskunnallisesta asemasta.

- Jos aloitetaan uusi kappale samaan lähteeseen viittaamalla, on lähde toistettava siinä.

- APA7:n mukaan pistettä ei laiteta sulkujen sisään osoittamaan usean virkkeen viittausta.

- Sivunumerot merkitään silloin, kun viittaus on suora lainaus, käsite, taulukko, kuvio tai muu sellainen tieto, joka voidaan selvästi paikantaa viitattavan teoksen tietylle sivulle (Manninen, 2004, s. 200) tai monelle sivulle (Manninen, 2004, s. 200–203) ([Citing specific parts of a source](#)). Sivunumerojen välille laitetaan lyhyt ajatusviiva, jonka tekemiseen ohjeet löytyvät sivulta: [Ajatusviiva - Kielitoimiston ohjepankki](#). Jos kyse on sähköisestä kirjasta, merkitään viitteeseen luku tai muutama sana luvusta, esimerkiksi:

Vilkan (2023, luku 1.2.3) mukaan systemaattisessa kirjallisuuskatsauksessa on tärkeää suunnitella aineistohaku tarkkaan.

- Jos kirjoittajia on kaksi tai useampia, tekstissä käytetään ja-sanaa, mutta suluissa &-merkkiä: Goman ja Perttula (1999) toteavat ––; Tutkimuksen perusteella voidaan todeta –– (Goman & Perttula, 1999); Ratinen, Sharbaf Kashani ja Linnanen tarkastelevat –– (Ratinen ym., 2024). Jos kirjoittajia on kuusi tai enemmän, merkitään tekstiin: Ruokamo ja kumppanit (2025) tarkastelevat ––; tai Ruokamo kollegoineen (2025) tarkastelee ––.

- Kun viitataan saman kirjoittajan eri teoksiin, ne luetellaan aikajärjestyksessä alkaen vanhimmasta ja erotetaan toisistaan pilkulla (Swain, 2003, 2004). Saman vuoden tuotokset erotellaan pienin kirjaimin a, b, c jne. (Simola, 2004a, 2004b).

- Viittaukset useisiin (eri tekijöiden) lähteisiin järjestetään aakkosjärjestykseen ja erotetaan toisistaan puolipisteellä (Lindblom-Yläne & Nevgi, 2003; Tynjälä, 1999b). Mikäli useammalla kirjoittajalla on sama sukunimi, erotetaan heidät etunimen kirjaimella toisistaan: [Citing authors with the same surname](#)

- Jos teoksen kirjoittajaa ei ole mainittu, viitataan joko teoksen tai sen julkaisijayhteisön nimeen, esimerkiksi (Opetushallitus, 2005; Suomen tilastollinen vuosikirja, 2000). Jos teoksen nimi on pitkä, se voidaan viitteessä lyhentää, kunhan sen tunnistaminen säilyy (Peruskoulun opetussuunnitelman ––, 2004).

- Tietoarkisto opastaa tutkimusaineistoon viittaamiseen: [Aineistoon viittaaminen - Tietoarkisto \(tuni.fi\)](#)
- Internet-lähteet merkitään tekstissä normaalin viittauskäytännön mukaan joko mainitsemalla tekijän nimi ja vuosi tai julkaisijan tai verkkopalvelun nimi ja julkaisuvuosi, jos se on tiedossa. Lähdekritiikki on Internet-aineistoissa erityisen tarpeen. Alla olevissa esimerkeissä tekijänä on organisaatio:

United Nations. (julkaisuaika tuntematon). *Yhdistyneiden kansakuntien peruskirja*.

<https://unric.org/fi/ykn-peruskirja/>

Opetus- ja kulttuuriministeriö. (25.8.2025). Yhdenvertaisuuden ja tasa-arvon kehittämisohjelma käynnistyy. [Yhdenvertaisuuden ja tasa-arvon kehittämisohjelman toteutus käynnistyy - OKM - Opetus- ja kulttuuriministeriö](#)

- Sivustojen nimet mainitaan kokonaisuudessaan lopputunnuksineen (.fi, .org, .net jne.). Tunnetut verkkopalvelut, kuten Facebook, Suomi24 ja Oikotie, voidaan mainita pelkän nimen perusteella, koska sekaantumisvaaraa ei ole.
- Blogikirjoitukset, äänitiedostot, videot ja muut julkaisut merkitään normaalin viittauskäytännön mukaan mainitsemalla tekijän nimi ja vuosi.

5.4 Lyhenteiden käyttö lähdeviittauksessa

Tieteellisessä kirjoittamisessa lyhenteiden tarkoitus on antaa lukijalle lisätietoa lähteestä tilaa säästävällä tavalla. Usein lyhenteiden tarkoitus onkin osoittaa, että kirjoittaja on tietoinen lähteen olemassaolosta, mutta ei ole referoinut sitä omassa tekstissään.

Esimerkiksi viittauskäytännöissä yleinen lyhenne ks. tarkoittaa ”katso”. Se ilmaisee, että lähteessä on kerrottu samantapaisia asioita kuin itse on juuri kuvaillut. Mikäli lainattava teksti esittää aiemmin sanotusta eroavia ajatuksia, voi käyttää lyhennettä vrt. eli ”vertaa”.

Tällöin pitää olla selvillä, mitä asiaa verrataan ja mihin. Jos lähteitä on niin monia, ettei ole mahdollista viitata kaikkiin, voidaan lähteiden valikointia ilmaista lisäämällä viitteeseen ”esimerkiksi” (esim.) tai ”muun muassa” (mm.). Hienosyisestä viittaamisesta on hyvä puhua ohjaajan kanssa.

6. Lähdeluettelo

Lähteet merkitään kirjoittajan mukaan aakkosjärjestykseen. Jos sukunimeen liittyy pienellä kirjoitettu etuliite (esim. de, van, von) aakkostetaan teos sukunimen ison kirjaimen mukaan (esim. van Dijk laitetaan D:n kohdalle). Saman kirjoittajan lähteet aakkostetaan vuosiluvun mukaan vanhimmasta uusimpaan. On syytä välttää toissijaisia, niin sanottuja toisen käden lähteitä, joissa on referoitu alkuperäisen julkaisun tai tutkimuksen tietoja. Lähdeluetteloon merkitään vain ne lähteet, joita on käytetty ensisijaisina lähteinä.

Elektronisista lähteistä on tärkeää mainita yleistietojen ohella tarkka Internet-osoite sekä päivämäärä, jolloin teksti on luettu, koska sivun sisältö voi muuttua. Tällöin luettelossa merkitään lähteen loppuun Internet-osoite ja päivämäärä, jolloin lähteeseen on tutustuttu, esim. ”Luettu 1.1.2020”.

Kirja lähdeluettelossa:

Tekijä(t), julkaisu vuosi, kirjan nimi (kursiivilla), painostieto, jos kyseessä ei ole ensimmäinen painos, kustantaja, DOI tai pysyvä tunniste, jos kirjalla on sellainen.

Yksi kirjoittaja:

LaValle, S. M. (2023). *Virtual reality*. Cambridge University Press.

<https://doi.org/10.1017/9781108182874>

Vilka, H. (2023). *Kirjallisuuskatsaus metodina, opinnäytetyön osana ja tekstilajina*.

Arthouse. [e-Pub julkaisu]

Wilhelmsson, T. (2021). *Yliopistouudistus. Tarkoitus, toteutus ja tulokset*. Gaudeamus.

- Jos kirjoittajalla on usea viitattava teos, laitetaan lähdeluetteloon vanhin lähde ensin.

Useita kirjoittajia:

Della Porta, D., Fernández, J., Kouki, H., & Mosca, L. (2017). *Movement parties against austerity*. Polity Press.

Artikkeli (luku) toimitetussa kirjassa eli antologiassa:

Filander, K., Korhonen, M., & Siivonen, P. (2019). Johdatus nykyajan huiputukseen. Teoksessa K. Filander, M. Korhonen, & P. Siivonen (toim.), *Huiputuksen moraalijärjestys. Osallisuuden ja sosiaalisen kivun kertomuksia* (s. 15–47). Vastapaino.

Rossi, L-M., & Karttunen, S. (2025). The Helsinki school. Gendered image shaping and gender-based violence in a photography branding project. Teoksessa M. Buscatto, S. Karttunen, & M. Provansal (toim.), *Gender-Based violence in arts and culture. Perspectives on education and work* (luku 5.). Open Book Publishers. <https://doi.org/10.11647/obp.0436.05>

Artikkeli lehdessä:

Ratinen, I., Sharbaf Kashani, J., & Linnanen, L. (2024). Challenges in modelling and measuring sustainability competencies crucial to successful sustainability transitions. *Environmental Education Research*, 31 (3), 1–18. <https://doi.org/10.1080/13504622.2024.2363898>

Opinnäyte lähdeluettelossa:

Sharma, N. (2024). *Sensing the care: advancing unobtrusive sensing solutions to support informal caregivers of older adults with cognitive impairment* [väitöskirja, University of Twente]. <https://doi.org/10.3990/1.9789036559942>

Blogikirjoitus lähdeluettelossa:

Perre, N., de Vries, M., Richards, H., & Gkliati, M. (2018). Refugee crisis: Three perspectives on the makings of a crisis. Blogikirjoitus. <https://rli.blogs.sas.ac.uk/2018/04/16/refugee-crisis-three-perspectives-on-the-makings-of-a-crisis/> (Luettu 12.8.2025).

Videolähde luettelossa:

Rockström, J., & Sukhdev, P. (2016). How food connects all the SDGs. Keynote speech at Stockholm EAT Food Forum, 13.5.2016.

<http://www.stockholmresilience.org/research/research-news/2016-06-14-how-food-connects-all-the-sdgs.html> (Katsottu 16.8.2019).

Facebook-lähde:

Gaiman, N. (2012, February 29). "Please celebrate Leap Year Day in the traditional manner by taking a writer out for dinner. It's been four years since many authors had a good dinner. -" [Facebook statuspäivitys]. <https://www.facebook.com/neilgaiman/posts/10150574185041016>

Lisää ohjeita:

[APA Style Reference Guide for Journal Articles, Books, and Edited Book Chapters, APA Style 7th Edition](#)

[APA7-viittaustyyli - Tieteellisen tiedonhankinnan opas - Kirjaston oppaat at Oulu University](#)

Hirsjärvi, S., Remes, P., & Sajavaara, P. (2009). *Tutki ja kirjoita*. 15. uudistettu painos. Tammi.

Viskari, S. (2009). *Tieteellisen kirjoittamisen perusteet: opas kirjoittamiseen ja seminaarityöskentelyyn*. 5. uudistettu painos. Tampereen yliopisto.

Kasvatus-lehden ohjeissa kirjoittajalle löytyy APA7 käyttöön hyviä neuvoja:

<https://ktl.jyu.fi/fi/julkaisut/kasvatus/ohjeita-kirjoittajalle/tarkemmat-kirjoitusohjeet>

Podcast references

Malli lähdeluettelosta:

Lähteet

Della Porta, D., Fernández, J., Kouki, H., & Mosca, L. (2017). *Movement parties against austerity*. Polity Press.

Filander, K., Korhonen, M., & Siivonen, P. (2019). Johdatus nykyajan huiputukseen. Teoksessa K. Filander, M. Korhonen, & P. Siivonen (toim.), *Huiputuksen moraalijärjestys. Osallisuuden ja sosiaalisen kivun kertomuksia* (s. 15–47). Vastapaino.

LaValle, S. M. (2023). *Virtual reality*. Cambridge University Press.

<https://doi.org/10.1017/9781108182874>

Perre, N., de Vries, M., Richards, H., & Gkliati, M. (2018). Refugee crisis: Three perspectives on the makings of a crisis. Blogikirjoitus. <https://rli.blogs.sas.ac.uk/2018/04/16/refugee-crisis-three-perspectives-on-the-makings-of-a-crisis/> (Luettu 12.8.2025).

Ratinen, I., Sharbaf Kashani, J., & Linnanen, L. (2024). Challenges in modelling and measuring sustainability competencies crucial to successful sustainability transitions. *Environmental Education Research*, 31 (3), 1–18. <https://doi.org/10.1080/13504622.2024.2363898>

Rossi, L-M., & Karttunen, S. (2025). The Helsinki school. Gendered image shaping and gender-based violence in a photography branding project. Teoksessa M. Buscatto, S. Karttunen, & M. Provansal (toim.), *Gender-Based violence in arts and culture. Perspectives on education and work*, (luku 5.). Open Book Publishers. <https://doi.org/10.11647/obp.0436.05>

Vilkkä, H. (2023). *Kirjallisuuskatsaus metodina, opinnäytetyön osana ja tekstilajina.*

Arthouse. [e-Pub julkaisu]

Wilhelmsson, T. (2021). *Yliopistouudistus. Tarkoitus, toteutus ja tulokset.* Gaudeamus.